

VAN PROFVOETBALLER IN MAROKKO NAAR PEDAGOGISCH MEDEWERKER IN NEDERLAND

Toen Mohammed in 2019 voor de liefde naar Nederland kwam, was het even zoeken naar een baan die hij leuk vond. De omgang met zijn broertje, neefjes en nichtjes maakte veel duidelijk voor hem. En dus is hij samen met zijn vrouw op zoek gegaan naar een baan in de kinderopvang. Mohammed werkt bij de buitenschoolse opvang (BSO) van KinderRijk in Amstelveen én rondt in 2023 zijn BBL-traject af. Hij is de favoriete meester van velen.

Foto: KinderRijk

'Ik heb een broertje en meerdere neefjes en nichtjes. Mijn vrouw ziet hoe ik met hen om ga en hoe leuk ik dat vind. Samen zijn we gaan zoeken naar een baan in de kinderopvang en kwamen we bij de website van KinderRijk terecht. Hier kan je het BBL-traject volgen. In een jaar heb je dan je diploma en ondertussen werk je al op de groep. Ik werk 3 dagen op de BSO en ga 1 dag naar school. Binnen 3 weken was ik aangenomen, dat ging dus heel snel.'

'KINDERRIJK HEEFT MIJ EEN KANS GEGEVEN EN DAAR BEN IK ZE HEEL DANKBAAR VOOR'

'Ik ben opgegroeid in Marokko, waar ik profvoetballer was. Precies in de tijd dat ik daarmee stopte, leerde ik mijn vrouw kennen. In 2019 ben ik naar Nederland verhuisd. In het begin sprak ik de taal niet, dat was een lastige periode. Want voor veel banen heb je hier een diploma nodig. Ik heb dus ook op verschillende plekken gewerkt. Ik was nooit ontevreden bij de supermarkt of bij de bakker, maar écht plezier had ik er ook niet in. Dat ik nu bijna mijn diploma heb, daar ben ik trots op.'

Een speciale band met de kinderen

'Verschillende jongens van onze groep zijn geïnteresseerd in hoe ik profvoetballer ben geworden. 'Ik wil net als jij worden, Mo!' zeggen ze dan. Dat ik met kinderen kan voetballen en bewegen, vind ik dan ook het leukst. Het brengt mijn interesses samen. Ik merk dat de band met de kinderen speciaal is, doordat sommige kinderen volgens mijn collega elke dag naar mij vragen als ik op vakantie ben. Zodra ik terug ben, zeggen ze dan dat ze me gemist hebben. Dat vind ik echt mooi.'

Een familiegevoel door collega's

'Met mijn vaste collega en praktijkbegeleidster heb ik altijd lol. Doordat we nu langere tijd samenwerken, krijg je een soort familieband. We vullen elkaar aan, behandelen elkaar met respect en geven elkaar feedback waar dat nodig is. Ons doel is altijd om de kinderen te helpen bij hun ontwikkeling. Voor onze groep én voor de rest van de BSO. Ze heeft mij bijvoorbeeld geholpen om wat losser te worden. Bij ouders was ik namelijk verlegen. Nu ken ik ze allemaal. Dat kinderen thuis vertellen dat ik een lieve meester ben, helpt daarbij. Er heerst nog een taboe op mannen die in de kinderopvang werken. Ik hoop daar verandering in te brengen.

Ik denk namelijk dat het goed is dat kinderen verschillende rolmodellen hebben.'

Groeien, groeien en nog eens groeien

'Dat ik zo gegroeid ben in deze periode bij KinderRijk, daar ben ik trots op. Ik heb geleerd hoe ik met deze doelgroep moet werken. Het traject is niet altijd makkelijk geweest. Vooral vanwege de theorie. Je moet verslagen kunnen maken en informatie zelf kunnen opzoeken. Op den duur wordt het makkelijker, ook door de begeleiding. Daar moet je dus even doorheen en geduld is dan belangrijk. Je hoeft niet alles in één keer te weten.'

Wat je nodig hebt om pedagogisch medewerker te worden? Lef!

'Als pedagogisch medewerker moet je je eigen keuzes kunnen maken en daar achter staan. En respect is daarbij heel belangrijk. Naar de kinderen, naar ouders en je collega's. De band die je met hen opbouwt, maakt het leuk. Daarnaast moet je feedback kunnen geven en ontvangen. Je wilt namelijk samen verder komen en jezelf blijven ontwikkelen. Als je eerlijk bent naar jezelf en anderen, kom je ver. Je moet het durven!'

TEKST: SARA SCHWALB